

Un beau matin

Regie: Mia Hansen-Løve | Met: Léa Seydoux, Melvil Poupaud, Pascal Greggory, Nicole Garcia e.a. | F, VK, D, 2022 | FR gesproken, NL ondertiteld | 1u52

Sinds de dood van haar man doolt Sandra, die in Parijs als tolk werkt en voor haar dochtertje en dementerende vader zorgt, op routine door het leven. Daar komt verandering in wanneer ze een oude vriend tegen het smachtende maar al jaren onaangeraakte lijf loopt en het vuur tussen hen oplaait. Alleen: hij is getrouwd en diep vanbinnen weet ze beter. Die synopsis klinkt behoorlijk soapy, mais pas de souci: Mia Hansen-Løve, de Franse regisseuse van *L'avenir* (2016) en *Bergman Island* (2021), houdt het simpel en subtiel, en laveert listig langs de meloclichés heen. Het is een bitterzoete kroniek over de luimen van de liefde, het soort mature, geenszins pronkerige maar toch discreet complexe cinema over 'les choses de la vie', zoals in de film met die titel uit 1967 met de rijpe Romy Schneider. Maar wie minstens even goed is en dezelfde melange van tristesse en joie de vivre uitstraalt, is Léa Seydoux. Die zet misschien wel de beste vertolking uit haar carrière neer als Sandra, een vrouw die gewoon verder wil maar niet goed weet hoe, als alleenstaande moeder van een openbloeiende dochter én als alleenstaande dochter van een aftakelende pa. Een film over een vrouw, haar kind en de afwezige mannen in haar leven. Zonder franjes. Maar met metier, intelligentie en gevoel.

(Uit Knack Focus van 19/10/2022)

BINNENKORT

Bardo, False Chronicle of a Handful of Truths

di 24.01.23 – 20u30

Moonage Daydream

ma 30.01.23 – 20u30

De Acht Bergen

vr 27.01.23 – 20u30

zo 29.01.23 – 19u (extra)

di 31.01.23 – 20u30

Broker

di 7.02.23 – 20u30

Joyland

di 14.02.23 – 20u30

Yuku en de Himalayabloem (5+)

di 21.02.23 – 15u

Corsage

di 21.02.23 – 20u30

Alcarràs

di 28.02.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

 EUROPA CINEMAS
CREATIVE EUROPE - MEDIA SUB-PROGRAMME

 VAF
VLAAMS
AUDIOVISUEEL
FONDS

 **USFABRIEK
STROMBEEK**

Un beau matin - De filosofie van Mia Hansen-Løve

Rosje van der Kamp, Filmkrant, 28.09.2022

De films van Mia Hansen-Løve lijken simpel. Ze bestaan grotendeels uit alledaagse tafereelen. Haar films kunnen omschreven worden als wat in het Engels zo mooi een slice of life heet, 'een plakje leven' – alsof het leven een cake of een worst is waar je zomaar een stuk van af kunt snijden om zonder context te bewonderen. Critici van Hansen-Løve noemen haar films vaak doelloos of simplistisch. Zelfs in de meest positieve recensies leidt dat tot beschrijvingen als 'vluchtig' of 'bescheiden'. En toch gaan haar films over de grootste persoonlijke crises in het leven: het einde van je eerste relatie, een scheiding, een affaire of – zoals in *Un beau matin* – de dood.

Hansen-Løve heeft dan ook de gave om filmmaken gemakkelijk te laten lijken. Haar filmstijl is ontdaan van alles wat opzichtig genoemd kan worden: geen extra-diëgetische muziek (d.w.z.: geen muziek die de personages niet zelf kunnen horen), geen complex camerawerk of montage, geen stunts of greenscreens of special effects. De camera richt zich op de hoofdpersoon en de scènes bestaan vaak uit momenten van rust en stilte. Daarmee kan het inderdaad lijken alsof Hansen-Løve films maakt die niet meer zijn dan een soort opeenstapeling van dagelijkse momenten. Maar deze manier van filmmaken laat juist een kritisch begrip zien van wat het betekent om mens te zijn. De schijnbaar vluchtige, achteloze stijl weerspiegelt de levensvisie van de hoofdpersonen van de film en bekritiseert die tegelijkertijd ook.

Mia Hansen-Løve is de dochter van twee filosofie-professoren. Haar eigen belangstelling voor de filosofie komt tot uiting in haar films; Hansen-Løve ontleent de vorm van haar films aan de literaire werken van de existentialistische filosofen die zij in haar films vaak citeert en waar haar personages over spreken, lezen of naar verwijzen. Denk aan de romans en korte verhalen van Albert Camus en Jean-Paul Sartre en de schrijfsels van de zogenaamde 'esthetische' pseudoniemen van Søren Kierkegaard. Stuk voor stuk teksten over problematische personages die geschreven zijn vanuit hun perspectief en die deze personages indirect bekritisieren door tegenstrijdigheden aan de lezer te laten doorschemeren. Het is een vorm van argumenteren die nauwelijks argumentatie kan worden genoemd, en dat geldt ook voor de films van Hansen-Løve. In plaats daarvan is het een subtiele manier om het punt van de film aan de kijker te onthullen, om de kijker de ideeën van de film te laten ervaren en daarmee verinnerlijken. Hansen-Løve's films gaan dus niet alleen over het menselijk leven, maar bieden ook inzichten in de menselijke aard, in het bijzonder in relatie tot vrijheid en verantwoordelijkheid. Ze gaan over personages die hun leven betekenis proberen te geven, maar daarin vaak falen. Haar hoofdpersonen zijn over het algemeen intellectuelen die het leven in hun hoofd leven: *L'avenir* (2016) gaat over een filosofiedocent, *Bergman Island* (2021) over een schrijver en *Un beau matin* (2022) over een vertaler. Hun beroep is niet zomaar een baan, iets wat ze soms uitvoeren; het is hun identiteit, iets wat zij altijd zijn. (...)

Op het eerste oog lijkt ook *Un beau matin* een simpele opeenstapeling van momenten uit het leven van tolk Sandra (Léa Seydoux). We volgen haar terwijl ze zich over haar zieke vader ontfermt, voor haar dochter zorgt en een affaire begint met een oude vriend. Maar het zijn juist de banden met het verleden die de hele film doorklinken. De dood van Sandra's man, bijvoorbeeld, die vijf jaar voor het begin van de film plaatsvond en waaraan Sandra elke keer wordt herinnerd als ze haar jonge dochter ziet. En het verleden van haar vader, iets waar hij langzaam van losraakt door de progressieve hersenaandoening waaraan hij lijdt.

Zo worden deze banden in *Un beau matin* één voor één losgesneden. Sandra's vader was ooit filosofieprofessor. Nu kan hij niet meer zien en ook niet meer goed nadenken. Hij woont nog in zijn oude appartement vol boeken, maar heeft zijn dochter nodig om in die ruimte zijn weg te vinden. Door zijn hersenziekte verdwijnt zijn identiteit langzaam, tot hij alleen van buiten nog lijkt op de man die hij ooit was: hij verliest zijn grip op de taal, op tijd, op locatie. Sandra stuurt hem naar een verpleeghuis en doet de boeken weg die hij vroeger koesterde. Het zijn deze boeken, zegt ze, die maakten wie hij was. Hij leeft dan nog wel, maar ze heeft eigenlijk al afscheid van hem genomen. Tegen het eind van de film verstopt Sandra zich in de lift, terwijl hij verward door het verpleeghuis strompelt.

De steeds grotere afstand tot haar vader valt samen met de ontmoeting met haar oude vriend Clément, op wie ze al snel verliefd wordt. Maar Clément is getrouwd. Hoewel ze binnenshuis samen kunnen zijn, kunnen ze buiten niet samen gezien worden. Als ze samen naar een museum gaan, lopen ze gescheiden door de zalen. Net zoals Sandra, die zich als tolk altijd tussen twee werelden begeeft, verscheurd is tussen de vader die ze kende en de man die hij nu is, is Clément verscheurd tussen zijn gevoelens voor Sandra en zijn huwelijk.

Aan het einde van de film brengen ze samen een dag buiten door. Clément heeft zijn vrouw verlaten, maar we zien de negatieve gevolgen hiervan niet. In *Un beau matin* omarmt Sandra het gelukkige leven dat haar als een soort uitweg wordt aangeboden. Maar ze kan alleen gelukkig zijn door de banden met het verleden te verbreken: voor Sandra betekent dat het achterlaten van haar zieke vader in een verpleeghuis en voor Clément betekent dat het verlaten van zijn vrouw. Hun 'mooie ochtend' buiten lijkt zorgeloos, maar is getekend door dit verlies.

Un beau matin springt bijna lukraak van het ene moment naar het andere. Daarbij verbergt de film veel van de pijn en het verlies die Sandra voelt. We zien de ruzies tussen Clément en Sandra bijvoorbeeld niet in beeld gebeuren, maar alleen het begin of de gevolgen ervan. Daarmee vangt Hansen-Løve de levensvisie van Sandra in de vorm van de film. Want hoewel haar films een slice of life lijken, laten ze juist zien dat dat onmogelijk is: je kan niet zomaar een stukje van het leven afsnijden.

Meer lezen op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/un-beau-matin>

